

stuk **2418** (2013-2014) – Nr. 2
ingediend op 6 maart 2014 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009;
- 2° het Tweede protocol tot wijziging van onder 1° vermelde overeenkomst, gedaan te Parijs op 24 juni 2009

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking
uitgebracht door de heer Paul Delva

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Frank Creyelman.

Vaste leden:

de heren Paul Delva, Ward Kennes, mevrouw Sabine Poleyn, de heer Johan Verstreken;
de heer Frank Creyelman, mevrouw Marijke Dillen, de heer Christian Verougstraete;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
mevrouw Mia De Vits, de heer Jan Roegiers;
de heren Marc Hendrickx, Karim Van Overmeire;
de heer Peter Reekmans;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Plaatsvervangers:

de heer Lode Ceyskens, mevrouw Cindy Franssen, de heren Peter Van Rompuy, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Stefaan Sintobin, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Bart Tommelein;
de heer Philippe De Coene, mevrouw Fatma Pehlivan;
de dames Danielle Godderis-T'Jonck, Liesbeth Homans;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Toegevoegde leden:

de heer Christian Van Eyken.

Stukken in het dossier:

2418 (2013-2014) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Errata

INHOUD

1. Inleidende uiteenzetting door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid	4
2. Bespreking	5
3. Stemmingen	6
3.1. Artikelsgewijze stemming	6
3.2. Stemming over het geheel	6
Bijlage: Bijkomende antwoorden van de minister-president	7

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking behandelde op 25 februari 2014 het ontwerp van decreet houdende instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009; 2° het Tweede protocol tot wijziging van onder 1° vermelde overeenkomst, gedaan te Parijs op 24 juni 2009.

1. Inleidende uiteenzetting door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid

Minister-president *Kris Peeters* wijst erop dat dit dubbelbelastingverdrag kadert in de inspanningen van België om zich te confirmeren aan de oproep van de Groep van 20 (G20) in 2009 tot transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken. Dubbelbelastingverdragen zijn verdragen waarbij twee staten – in uitzonderlijke gevallen meer dan twee staten – afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen, met als voornaamste doel voorkomen dat dezelfde belasting tweemaal wordt geheven.

De overeenkomst met Australië dateert van 1977. Het betreft een klassiek dubbelbelastingverdrag, overeenkomstig het modelverdrag van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. De overeenkomst is op 1 november 1979 in werking getreden en is van toepassing sinds 1 januari 1980. De door het protocol van 1984 aangebrachte wijzigingen zijn beperkt en technisch van aard. Dat protocol trad op 20 september 1986 in werking en is van toepassing sinds 1 januari 1987.

Het protocol van 2009 beoogt een actualisering van de regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen en wijzigt artikel 26 van de overeenkomst van 1977. De onderhandelingen die schriftelijk werden gevoerd, leidden op 10 juni 2009 tot de parafering van de ontwerptekst.

Belang voor Vlaanderen

Het dubbelbelastingverdrag is van toepassing op de onroerende voorheffing. Verder is het artikel 26, dat de uitwisseling van inlichtingen regelt, algemeen van toepassing op alle Vlaamse belastingen. De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving inzake alle belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. De uitwisseling van bankgegevens wordt mogelijk gemaakt, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een staat niet toestaat dat die inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt.

Advies van de Raad van State

De Raad van State merkt op dat een coördinatieorgaan of -mechanisme wenselijk is, enerzijds om duidelijkheid te scheppen naar Australië, anderzijds om toe te laten dat intern-Belgische verzoeken correct afgehandeld worden. In navolging van dit advies werden twee ontwerpen van intrafederale samenwerkingsakkoorden uitgewerkt, die de modaliteiten regelen voor het stroomlijnen van de intrafederale en internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen in het kader van de Europese richtlijnen 2010/24 (over wederzijdse invorderingsbijstand) en 2011/16 (inzake administratieve samenwerking). Het akkoord over wederzijdse invorderingsbijstand werd goedgekeurd door het Overlegcomité op 17 juli 2013. Eind januari werd de tekst aan de Vlaamse

Regering bezorgd en de ondertekende versie werd vervolgens naar de andere gewesten verstuurd. Een volledig ondertekend exemplaar werd nog niet ontvangen. Ook het samenwerkingsakkoord inzake administratieve samenwerking is bijna afgerond. Het voorontwerp van samenwerkingsakkoord werd eind november 2013 voor nalezing en goedkeuring of laatste opmerkingen voorgelegd aan de deelentiteiten. Het zal zo spoedig mogelijk, na validatie door het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën en na advies van de Inspectie van Financiën, voor goedkeuring worden bezorgd aan het Overlegcomité.

2. Bespreking

De heer *Karim Van Overmeire* zegt dat over dit verdrag blijkbaar eerst op het federale niveau werd onderhandeld, door zowel België als Australië. Toen de onderhandelingen nog aan de gang waren, werd de Belgische federale overheid teruggefloten door de Raad van State, die stelde dat het hier om een gemengd verdrag ging. Ondertussen was het protocol echter al voorgelegd aan het Australische parlement met als uitgangspunt dat het enkel van toepassing is op federale belastingen. Hier, en dat blijkt onmiskenbaar uit het voorleggen van dit ontwerp van decreet aan het Vlaams Parlement, wordt er echter van uitgegaan dat ook Vlaanderen en de Vlaamse belastingen hierbij betrokken zijn.

De spreker vindt het jammer dat hij er bij bijna elk verdrag moet op wijzen dat het gemengd karakter eigenlijk vooraf, bij het begin van de onderhandelingen, moet worden vastgesteld. Als dat maar op het einde van de onderhandelingen gebeurt, leidt dat bijna onvermijdelijk tot problemen. Kan de minister-president bevestigen dat er over de inhoud overeenstemming is? Australië blijft immers op het standpunt dat het verdrag enkel van toepassing is op federale belastingen, terwijl hier het Vlaams Parlement zijn instemming betuigt.

Minister-president *Kris Peeters* antwoordt dat nadat België zich ertoe had verbonden om zich aan te sluiten bij de internationale normen inzake de uitwisseling van inlichtingen, de Federale Overheidsdienst Financiën op 7 april 2009 een ontwerpprotocol tot wijziging van artikel 26 van de overeenkomst naar het Australische ministerie van Financiën stuurde. De onderhandelingen leidden op 10 juni 2009 tot de parafering van de ontwerptekst. De ondertekening van het protocol vond plaats in Brussel op 7 juli 2009.

De gesprekken over een derde protocol dat paragraaf 1 van artikel 26 wijzigt, zodat ook de belastingen worden bedoeld die door de gefedereerde overheden worden geheven, lopen. Gelet op de aanbevelingen van de ‘peer review’ van de OESO over de implementatie door België van de internationale standaarden inzake fiscale informatie-uitwisseling is het evenwel niet opportuun om het einde van die onderhandelingen af te wachten. Alle andere overheden in België hebben immers al met het voorliggende protocol ingestemd. Het gaat hier kortom om een spijtige samenloop van omstandigheden, maar er wordt gewerkt aan het remediëren van het probleem. De minister-president hoopt dat de heer Van Overmeire en de overige commissieleden begrip zullen kunnen opbrengen voor het feit dat de zondaars hun fout hebben ingezien en proberen dit zo snel mogelijk recht te zetten. Ondertussen mag er echter geen nodeloos tijdsverlies zijn.

De heer *Karim Van Overmeire* stipt aan dat van zondaars niet alleen berouw wordt verwacht, maar ook het voornemen om in de toekomst niet meer te zondigen. Zoals al gezegd, moet hier echter bij quasi elk verdrag worden vastgesteld dat men telkens weer in de fout gaat. Inhoudelijk zijn er in dit geval geen problemen, maar de vaststelling blijft toch dat er een verschil is tussen het Australische en het Belgische federale model. In Australië zijn de deelstaten blijkbaar ondergeschikt aan het federale niveau, terwijl de deelentiteiten in het Belgische sui-generis model nevensgeschikt zijn aan het federale niveau. De vraag is dan ook of Australië de nodige toelichting heeft gekregen over dit model. En

kan dat land wel een punt maken van het al dan niet gemengde karakter van het verdrag hier? Is dat geen zaak van de interne Belgische rechtsorde? Komt het Australië als derde land wel toe om zich uit te spreken over de kwestie of de nevengeschikte entiteiten al dan niet België kunnen vertegenwoordigen?

Minister-president *Kris Peeters* zegt hierop dat deze vragen grondig zullen worden bekeken. Met het goedvinden van de commissie, zullen de antwoorden als bijlage bij het verslag worden gevoegd.

3. Stemmingen

3.1. Artikelsgewijze stemming

De artikelen 1 en 2 van het ontwerp van decreet worden eenparig aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

3.2. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet houdende instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009; 2° het Tweede protocol tot wijziging van onder 1° vermelde overeenkomst, gedaan te Parijs op 24 juni 2009, wordt eveneens aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Karim VAN OVERMEIRE,
waarnemend voorzitter

Paul DELVA,
verslaggever

BIJLAGE:
Bijkomende antwoorden van de minister-president

Bijlage: Bijkomende antwoorden van de minister-president

Australië heeft, net als alle andere landen waarmee dubbelbelastingverdragen worden gesloten, een uitvoerige toelichting gekregen over de Belgische constitutionele principes inzake de buitenlandse betrekkingen. In de periode van 2011 tot 2013 werd hierover meermaals gecorrespondeerd met het Treasury Department van de Australische regering en de kwestie kwam ook uitvoerig aan bod in een aantal vergaderingen van de werkgroep dubbelbelastingverdragen waaraan alle betrokken Belgische overheden deelnemen.

In de praktijk zien we evenwel dat vooral federale staten, wegens interne discussies met hun eigen deelstaten, weerstand bieden tegen rechtshandelingen, zoals medeondertekening of een expliciete vermelding in de aanhef van een verdrag, waardoor de externe dimensie van de bevoegdheden van de deelstaten uitdrukkelijk wordt erkend. Australië heeft geen bezwaar tegen het feit dat aan Belgische zijde ook deelstaatbelastingen onder het dubbelbelastingverdrag vallen, en evenmin tegen een instemming met een gemengd verdrag door de deelstaatarlamenten, maar wenst geen protocol te sluiten waarin het de internationale bevoegdheden van de Belgische deelstaten expliciet erkent. Bovendien heeft Australië geen specifiek belang bij het sluiten van een bijkomend protocol, omdat de gegevensuitwisseling waarop dat protocol betrekking zou hebben, ook al mogelijk is in het kader van het multilaterale Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden, en met de bijlagen A, B en C, gedaan te Straatsburg op 25 januari 1988. Dit zal toelaten inlichtingen te vragen met betrekking tot belastingen van de deelstaten zodra België het Protocol tot wijziging van het Verdrag, gedaan te Parijs op 27 mei 2010, zal hebben geratificeerd.

Hieruit blijkt dat de grondwettelijke toekenning van internationale bevoegdheden aan de deelstaten op gespannen voet kan staan met de bereidheid van de eventuele verdragspartner om ook in die context te opereren. De Raad van State merkte dit reeds op naar aanleiding van het ontwerp van bijzondere wet betreffende de internationale betrekkingen van de gemeenschappen en de gewesten (advies Raad van State 16 september 1992, *Parl. St. Senaat*, 1991-92, nr. 457/2, 15-17): “ook al is het toekennen van die bevoegdheid een noodzakelijke voorwaarde opdat de deelgebieden over de treaty-making power zouden beschikken, toch moeten de vreemde staten en vooral de internationale organisaties ermee instemmen dat zij met de politieke deelgebieden van een federale staat moeten onderhandelen”. De weigerachtige houding van Australië blijft overigens beperkt tot bindende overeenkomsten onder internationaal recht. Wat niet-juridische afspraken betreft, heeft Australië in het verleden daarentegen geen problemen gehad om samenwerking aan te gaan met de deelstaten, getuige het memorandum of understanding van 22 april 2009 tussen de Vlaamse Regering en de regering van Australië inzake samenwerking op het vlak van de gezamenlijke geschiedenis van de wereldoorlogen van de twintigste eeuw.